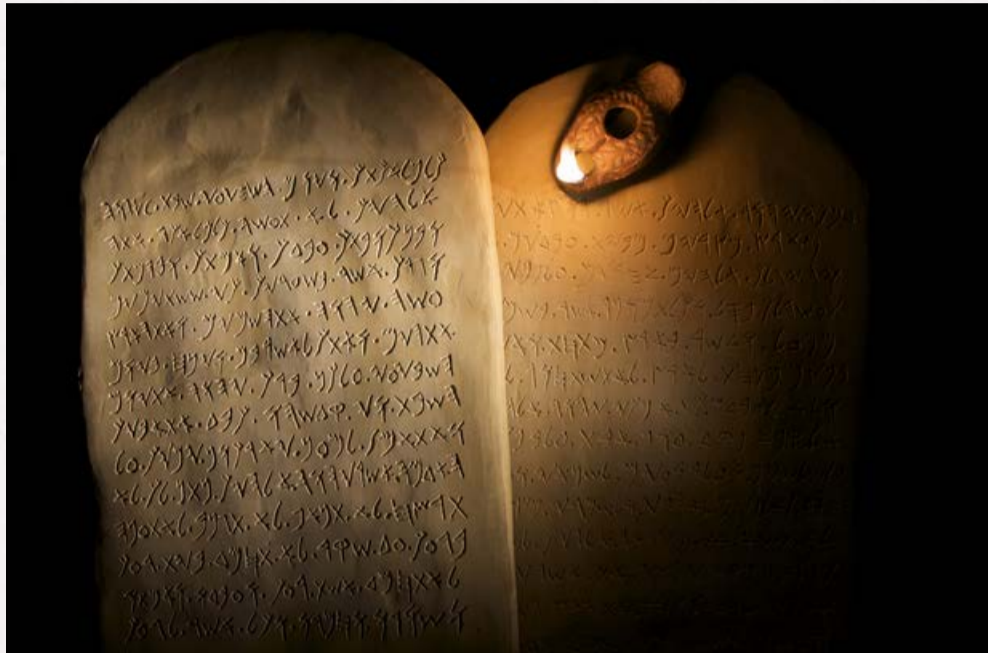

וידוי

שיחות טלפון הזויות מכל כך הרבה אנשים במצוקה גרמו לגלי בת חורין להכות על חטא

גלי בת חורין

השבוע התקשרתי למאות אנשים לבקש תרומה לפרוום קפה שפירא.

מן המפורסמות הוא, שכשפותחים שיחה ב"שלוש, מה שלומך?" אנשים אכן יאמרו את שלומם. בשנים האחרונות החלטתי לומר את מה שאני מתכוונת ולהתכוון למה שאני אומרת. אז הקשבתי ברצינות. לפני שנתיים, בקמפיין הקודם, האזנתי לכמות בלתי נדלית של בעיות בריאות, פה ושם קשיים כלליים, ביקורות על התנהלות הפרוום, או אישית עליי. והמון עצות. אבל האווירה הכללית הייתה, למרות כל זאת, שמחה ואופטימית.

לא הפעם. השנה שמעתי מאנשים בעיות שלפני שנתיים לא יכולתי לדמיין שהן אפשריות בכלל.

הן הותירו אותי פעורת פה. וחסרת אונים. התלונות על מחושים נדחקו מפאת בעיות שמעולם איש לא חשב שיהיה עליו להתמודד עימן: הורים מספרים לי שהילדים מתנכרים ונוטרים להם בגלל סוגיות שאין להן שום קשר ממשי ליחסים – סוגיות להט"ב, משבר אקלים, טרנסג'נדרים (?), 'שוויון מגדרי', שיוך פוליטי לימין. הילדים הפכו עצבניים, רגישים ועוינים. אב חולה סרטן סיפר שהוא מוחרם על ידי ילדיו כ'ביביסט'. אם גרושה התחננה לעצה: בתה המתבגרת הביאה הביתה חבר טרנסג'נדר. מה עושים עם זה? איך מגיבים?

ואין לי תשובות.

אין שום דרך להגיב נכון. הבעת התנגדות הקלה ביותר תאותת לילדה שאימה היא 'טרנסופובית', כפי שהסיתו אותה להאמין אלו שעוללו זאת לילדים ואז הסתתרו מאחורי גבם כדי להשתיק כל ביקורת על הפשע שעוללו לילד. וגם להתעלם אי אפשר, וממילא הילדה תזוהה עיקום אף בלתי נראה ותתנפל על אימה. ככה זה אפילו אצלי בבית!

אב מספר שבית הספר מצמצף על התנגדותו לשלוח

את בתו לשבוע 'סמינר מגדר', משום שכאב גרוש אין לו סמכות על בתו! גבר, מורה, מספר בדמעות על העלבון הצורב שבדרישת מערכת החינוך להציג מדי שנה תעודה מהמשטרה על שאינו עבריין מין! ההשפלה הזו כבר גרמה למורה, שאני מכירה אישית, למאוס בגבריותו ולהתחיל ממש תהליך שינוי מין!

הופתעתי לשמוע על גירושים של חברים שיש להם בתים נורמטיביים לגמרי. הורים מתלוננים באוזני על תכנים הזויים

בבתי הספר: 'לימודי מגדר' במקום תנ"ך, חומרי תועבה פוליטיים בכיתות, הכנסת שפה א-מגדרית – כי "העברית היא שפה מדכאה וכובשת". סבא, אומנם ממדינה אירופית (בינתיים), בכה שעולמו חרב עליו ומשפחתו מתפרקת, משום שהנכד המקסים שלו מתעקש שהוא נכדה.

אני שומעת והולכת ונמקה מבפנים.

אין לי תשובות. שום ניסיון חיים לא הכין אותי לבעיות החדשות האלו. הן מלכוד שלא ניתן להיחלץ ממנו. ילד ששוכנע שהוא ילדה הודרך לאיים בהתאבדות. עתה הדילמה המוצגת לפני ההורים היא להעדיף בת חיה (מעוקרת, מסורסת וקטועת איברים) על פני בן מת. אין אפשרות טובה לבחור בה.

"סליחה", אמרתי שוב ושוב. סליחה על שהדור שלי לא שמר עליכם מפני השתלטות הטירוף. היינו עסוקים. חיינו למען עצמנו. הנחנו, במחדלנו הבלתי נסלחים, שהתרבות שלנו תמשיך מעצמה. סמכנו על מוסדות החינוך ולא פיקחנו, לא ביקרנו, לא שאלנו שאלות.

לא אמרנו את מה שהיה חייב להיאמר. פחדנו, הלכנו על הזרם, היינו מנומסים, לא העזנו לשאול מחשב שתשובה תאלץ אותנו לפעול. בחרנו מרצוננו בעיוורון וקיוונו שמישהו אחר יעשה את העבודה. כך הדור שלי הפקיר את נכדיו לנאר-ברבריות.

נכנענו לרגש הבושה שתעמולה אנטישמית החדירה בנו. רבים כמוני סברו שיש מבוגרים אחראיים מאיתנו, שידאגו שהמדינה היהודית תמשיך

כמה אירוני ש'קיימות' הייתה הרעיון שלנו להוריש לצאצאינו את כדור הארץ לפחות כפי שאנחנו קיבלנו אותו. ועתה 'קיימות' הפכה לציווי שלא להוליד צאצאים – כי האקלים לא אוהב בני אדם ויעניש אותנו בחרון אפו אם נתרבה

להתקיים גם בזמן שאנחנו משחקים אותה 'אנשי העולם הגדול' שהשבתיות והמדינה קטנות עליהם. רק עכשיו הבנו שאנחנו היינו אמורים להיות המבוגר. אבל מעלנו באחריותנו. הנחנו במו ידנו להפוך את אהבת המולדת ל'הכלת רגשות האויב', את המורשת התרבותית שלנו ל'הדתה' ואת הזהות היהודית והציונית – בסיסמה המטופשת 'האחר הוא אני'.

לא היה לנו זמן או חשק להגן על הדמוקרטיה, אז הורשנו לדורות הבאים שלטון טוטליטרי של שליטים יהירים, מושחתים, העומדים מעל לכל חוק, ששונאים אותנו.

'הזדהינו עם מיעוטים' וראינו את עצמנו נאורים, אזרחי העולם הגדול ועליונים על פני הגזענים הכהניסטיים' כשהפגנו למען 'שלוש' ונגד בני עמנו המתנחלים. כך הורשנו לצאצאינו מדינות פלסטיניות עם מליציות חמושות בלוד, עכו, יפו וירושלים, וגם ביו"ש.

כמה אירוני ש'קיימות' הייתה הרעיון שלנו להוריש לצאצאינו את כדור הארץ לפחות כפי שאנחנו קיבלנו אותו. ועתה 'קיימות' הפכה לציווי שלא להוליד צאצאים – כי האקלים לא אוהב בני אדם ויעניש אותנו בחרון אפו אם נתרבה.

המחדלים שלנו פתחו פתח לכל סוכן עם כיסים מלאים בכסף זר שזחל מכל חור בעולם להציף אותנו באג'נדות הרדיקליות שהביא איתו. והנזק רק מתחיל לתת את אותותיו. והוא אינו בעיה אידאולוגית מופשטת – הוא מפרק, הורס ופוגע – באופן ממשי ומוחשי – כמעט בכל משפחה.

תחת עינינו העצומות לרווחה החליפה

המהפכה ניצחה.
באשמתי.
באשמת הדור שלי.

עם הנצח אולי לא פוחד
מדרך ארוכה, אבל רבים
מאיתנו הזניחו את 'הדרך
הקצרה' – שהיא כל
מה שיכולנו והיה עלינו
לעשות במשמרת שלנו

יד נעלמה בשיטתיות כל ערך – מוסרי, נורמטיבי, מסורתי, מקובל – ב'ערך' ההפוך לו. כך חיסלנו ובזבזנו עד הפרט האחרון את כל המורשת שהורישו לנו ושעברה מדור לדור, כולל אפילו את התרבות דלת-החומר החילונית-ליברלית.

וזה כבר אבוד. האג'נדה שמחנכת עכשיו את ילדינו מנכרת אותם ביסודיות מההורים שאיבדו את היכולת לחנך את ילדיהם על פי דרכם. המערכת מחנכת אותם לראות את הדורות הקודמים יצורים חשוכים, אפלים, פאשיסטיים. "להטבופים". וכך היא שולטת בהם בלעדית. המילה 'מסורת' הפכה לבטא את "ההפך מכל מה שטוב, מוסרי ונכון".

המהפכה ניצחה. באשמתי. באשמת הדור שלי.

עם הנצח אולי לא פוחד מדרך ארוכה, אבל רבים מאיתנו הזניחו את 'הדרך הקצרה' – שהיא כל מה שיכולנו והיה עלינו לעשות במשמרת שלנו. הורשנו לצאצאינו 'תרבות ביטול' שאינה אלא ברבריות. אני ודורי שלי היינו אלו שקטעו את שרשרת הדורות. כשלנו מלהעביר את החוכמה והתרבות שניתנו לנו לשימור. אנחנו דור השוטים האנוכיים שהתמכרו לרעיון המגלומני – שבכוח מוחנו הקטן נמציא מוסר חדש, עולם חדש, אדם חדש, חיים אנושיים חדשים. אכן המצאנו. האדם החדש יציר כפינו הוא מפלצת פרנקלשטייניי.

**רבים מאיתנו תפסו, כמוני, רק
כשכבר היה מאוחר מדי,** שהמוסריות שלנו

לא עוצבה על ידנו, בבחירות האישיות שעשינו. שהיינו מוסריים ללא דת בשל אדי הדלק האחרונים, זיכרון קלוש של המסורת היהודית שנספג בנו בילדותנו. כילינו גם אותם, וגם אם היה לנו מה להעביר – הדור הצעיר כבר לא נשמע לנו. הורשנו תרבות מוות על חורבות תרבות מפוארת, כל הדרך חזרה לברבריות טרום-ציוויליזציה, עם כל הסבל הקיומי, האלימות, המחסור, העבדות, האמונות התפלות, הפגאניות. והייאוש הקיומי.

בטור שכתבתי כאן לפני כמה חודשים הצעתי מטפורה: צילום לוויין של העולם בלילה שבו כל המדינות נמצאות בחשכה, ורק מתוך הציונות הדתית עדיין קורן האור. מבהיל לגלות שחזון הבלהות התממש: הטירוף הפרוגרסיבי שתקף את אירופה ומגיע לכאן, כבר החשיך את היבשת והיא שרויה בעלטה ממשית. המערב ויתר על האנרגיה וקיבל חורף חשוך, קר ומחסור במזון. כל הדרך לברבריות.

**הפרויקט החילוני התאבד. יש לי
חלק באשמה, ואין לכך מחילה.** אנא, שמרו

אתם על המורשת של כולנו גם עבור צאצאי! אל תיתנו לפרוגרס דריסת רגל! רחמו עלינו, מחלו לנו, ולמדו מאיתנו מה לא לעשות!

אם שליחות חינוכית בכפר נוער
היא החלום שלך
מקומך איתנו...

לכפר הנוער הדתי לבנות איילת השחר
במושב יונתן

דרושות

לשנת תשפ"ז

מחנכות פנימייה

למשרה מלאה

היקף משרה 100%

תנאים מעולים

יציבות תעסוקתית

< נסיון בעבודה עם בני נוער

< בעלת סמכות ואחריות

< יכולת הצבת גבולות

< יכולת עבודה בצוות

אופציה למגורים בכפר
מתאים לסטודנטיות

לפרטים ושליחת קורות חיים:
rani.benshlomi@gmail.com | 052-4771907

רני קורן